

Sant Feliu de Lluelles

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sant Feliu de Lluelles
Emplaçament Lluelles, carretera Berga-Cardona trencant al km 12 direcció La Torreta.

Coordenades:

Latitud: 42.007855237353
Longitud: 1.6755785088663
UTM Est (X): 390327
UTM Nord (Y): 4651497

Classificació

Número de fitxa 08132 - 116
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Barroc
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari IPAC, nº 3499. Any 1990.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dg., 02/03/2003 - 01:00

Descripció

Església d'una sola nau rectangular amb presbiteri quadrat i amb la porta oberta al mur de ponent de l'edifici. Reprodueix el model característic del barroc rural, amb un campanar de torre quadrada bastit a migdia, prop del presbiteri i amb obertures d'arc de mig punt i balaustrada. La porta és allindada i la llinda presenta una motllura semicircular al centre en forma de petxina amb la inscripció: any 1773 a la llinda. Sobre la porta hi ha un ull de bou circular. L'interior és arrebossat, cobert amb voltes d'aresta i amb petites capelles laterals obertes a la nau. És advocada a Sant Pere i Sant Feliu, i conserva un retaule neoclàssic centrat amb les imatges dels dos sants. A pocs metres de l'església hi ha les ruïnes d'una anterior construcció, possiblement la primitiva església romànica. L'església es troba formant part d'un conjunt amb la rectoria (o mas de Sant Feliu) i el mas de can Batlle. La rectoria és un edifici senzill de planta rectangular amb la façana tancada per un baluard. Conserva tres llindes amb inscripcions que fan referència a diferents rectors del segle XVIII: una en la que el nom del rector no es distingeix i la data 1717; "Lo Rt. Pau Postils Pr. 1720"; "Rovira Rector 1796". La casa can Batlle conserva llindes a les finestres posteriors amb les dates: 1671; 1857 R.O.P.I.P.; i a la façana principal una llinda de finestra amb la data 1757. La casa està construïda a continuació de la rectoria i formant mitgera amb aquesta. Sant Feliu té cementiri propi situat davant del conjunt que va ser construït el 1898. L'antic cementiri es trobava situat al nord del conjunt.

Observacions:

Es celebra culte el cinquè diumenge de cada mes, repartint-ho amb La Torreta i Preixana. Segons informació oral facilitada per Ramon Riba, en un indret no gaire lluny i amagat dins l'arbreda hi ha un monument megalític que no s'ha trobat en fer aquest inventari.

Història

Tot i que l'actual església no conserva cap element del seu passat romànic (unicament restes de ruïnes a prop), les referències documentals del segle XI permeten confirmar l'existència d'un primer edifici d'aquest estil. L'any 1043 Gersén i el seu fill van vendre a Arnau i la seva muller la torre del Quer (ipsa torre de ipso Quer), al terme de Navès, a la Vall de Lord; un dels límits d'aquesta venda era l'església de Sant Feliu de Lluelles (Sancto Felice). Uns anys més tard, la mateixa torre i el seu alou eren cedits per Arnal Dalmau i la seva muller a l'església de Santa Maria de la Seu d'Urgell i a la seva canònica, i una vegada més l'església de Sant Feliu era esmentada com a límit. L'església de Sant Feliu era parroquial, car l'any 1312 la visita al deganat de la Vall de Lord en confirmà la seva categoria. El segle XVIII mantenia les funcions parroquials i tenia com a sufragània les esglésies de Sant Martí de Tentellatge i Santa Maria de Preixana, formant part de l'oficialat de Solsona. A finals del segle XVII i incís del XVIII, l'edifici romànic fou substituït per l'actual construcció barroca i es vincula a Tentellatge. El 1898 es construeix el nou cementiri. Com a dada curiosa cal esmentar que Mn Marc Rovira, rector de Sant Feliu de Lluelles, fou testimoni de la fortificació del massís de Busa durant la guerra napoleònica, així com dels moviments del general Lacy a la zona. Recollí les seves observacions en un llibre: "Breu notícia de las cosas més notables que han passat, especialment des del any 1790 en avant". El document original ha desaparegut i es conserva la transcripció que va fer Mn. Joan Serra i Vilaró a l'Arxiu Comarcal de Solsona (LLORENS I SOLÉ, A., 1981)

Bibliografia

AA.VV. (1985). Catalunya Romànica. Vol. XII El Berguedà. Fundació Enciclopèdia Catalana. LLORENS I SOLÉ, A. (1981). Solsona en les guerres Carlines del segle XIX a Catalunya. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Barcelona. Pàgs. 17-18.

